

Edukacja obowiązkowa w Europie. Dziś o Austrii

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: czwartek, 08, sierpień 2013 00:00

Barbara Łączna

Odsłony: 6383

W roku 2008 populacja Austrii wynosiła 8 336 549 mieszkańców, z czego 2 835 910 stanowiły osoby w wieku 0-29 (34%). W roku szkolnym 2007/08 kształceniem objętych było około 80% nastolatków w wieku 15-19 lat oraz ok. 30% młodych ludzi w wieku 20-24. Językiem nauczania jest głównie język niemiecki, ale w regionach zamieszkałych przez mniejszości językowe, Karyntii i Burgenlandzie, kształcenie na poziomie podstawowym w placówkach dwujęzycznych prowadzi się częściowo w języku niemieckim i częściowo w języku słoweńskim (w przypadku Karyntii) lub węgierskim, chorwackim i rumuńskim (w przypadku Burgenlandu).

Do państwowych placówek edukacyjnych uczęszcza ok. 90% uczniów i studentów, pozostali do placówek z których większość to szkoły wyznaniowe prowadzone przez Kościół Katolicki.

Dzieci w wieku do 3 lat mogą uczęszczać do żłobka, jeśli taka placówka jest dostępna, a dzieci w wieku od 3 do 6 lat - do przedszkola. Ok 87% dzieci uczęszcza do przedszkoli.

Kształcenie jest obowiązkowe przez dziewięć lat i rozpoczyna się w wieku 6 lat, w szkole podstawowej i obejmuje 4 lata. Przejście do szkoły średniej I stopnia wymaga ukończenia z pozytywnymi ocenami IV klasy szkoły podstawowej. Do allgemein bildende höhere Schule przyjmuje się na podstawie wyników w nauce lub wyników sprawdzianu wstępnego.

1. szkoła podstawowa (Volksschule lub Grundschule) - 6-10 lat
2. Szkoła średnia I stopnia – 10-14 lat

- Szkoła podstawowa - poziom wyższy - Volksschule
- Ogólnokształcąca szkoła średnia I stopnia - Hauptschule
- Ogólnokształcąca szkoła średnia o profilu akademickim - I stopień - Allgemein bildende höhere Schule

1. Klasa I szkoły średniej II stopnia - 14 -15 lat

Rok szkolny obejmuje 180 dni (w przypadku 5-dniowego tygodnia zajęć) i trwa - zależnie od landu - od pierwszego lub drugiego poniedziałku września, odpowiednio do soboty pomiędzy 28 czerwca a 4 lipca lub pomiędzy 5 a 11 lipca. Szkoły są czynne przez pięć lub sześć dni w tygodniu.

Tygodniowy wymiar zajęć wynosi od 20 godzin lekcyjnych (w szkole podstawowej) do 35 (w kolegiach techniczno-zawodowych). Lekcja trwa 50 minut. Minimalny roczny wymiar zajęć dydaktycznych wynosi około 630 godzin dla dzieci w wieku 7 lat, 750 godzin - dla dzieci w wieku 10 lat, 870 - w szkole średniej I stopnia i 960 - w szkole średniej II stopnia.

Liczba uczniów w klasach maksymalnie wynosi 25 osób w szkole podstawowej, w ogólnokształcącej szkole średniej o profilu akademickim dopuszczalne jest zwiększenie tej liczby o 20%.

Po VIII klasie uczniowie wybierają jeden z wielu profili w ramach kształcenia ogólnego lub techniczno-zawodowego w szkole średniej II stopnia. Wybór dalszej drogi kształcenia wymaga ukończenia VIII klasy i jest również uzależniony od dotychczasowych ocen. Szkołę wybierają rodzice ucznia. Kandydaci, którzy nie spełniają kryteriów dotyczących ocen, obowiązkowo przystępują do wstępnego sprawdzianu.

W ramach kształcenia obowiązkowego nie przeprowadza się żadnych formalnych egzaminów zewnętrznych. Ocena dokonywana przez nauczycieli opiera się na udziale uczniów w zajęciach klasowych oraz prezentacjach ustnych, pracach pisemnych, praktycznych i graficznych. Uczniowie szkół podstawowych obowiązkowo przystępują do testów pisemnych (sprawdzianów szkolnych) z języka niemieckiego i matematyki w klasie IV. Uczniowie otrzymują wykaz otrzymanych ocen na zakończenie każdego semestru i roku szkolnego.

Promocja do następnej klasy zależy na ogół od wyników ze wszystkich przedmiotów (z wyjątkiem promocji w szkole podstawowej lub sytuacji, gdy uczeń uzyskał niedostateczną ocenę z jednego tylko przedmiotu). Uczniowie mogą uczęszczać na lekcje języka niemieckiego i matematyki w niższej lub

Edukacja obowiązkowa w Europie. Dziś o Austrii

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: czwartek, 08, sierpień 2013 00:00

Barbara Łączna

Odłony: 6383

wyższej klasie, jeżeli takie rozwiązanie jest bardziej odpowiednie z punktu widzenia poziomu ich wiedzy i umiejętności.

Ministerstwo Edukacji, Kultury i Sztuki przygotowuje ramowy program nauczania, który następnie konsultuje z organami edukacyjnymi na szczeblu landów i okręgów, oraz organizacjami reprezentującymi nauczycieli. Ministerstwo zatwierdza również podręczniki. Szkoły same wybierają podręczniki i mogą w pewnym zakresie dostosowywać program nauczania do lokalnego kontekstu. Przedmiotami obowiązkowymi w szkole podstawowej są: religia, geografia regionalna/historia/biologia, język niemiecki, czytanie, pisanie, matematyka, wychowanie muzyczne, wychowanie plastyczne, prace ręczne i techniczne, wychowanie fizyczne, nowożytny język obcy i bezpieczeństwo drogowe (bez ocen). Począwszy od roku szkolnego 2003/04, we wszystkich szkołach podstawowych obowiązkowo uczy się nowożytnego języka obcego już od I klasy.

Aktualnie trwa reforma oświaty w Austrii, Wprowadzony pilotażowy program Nowej Szkoły Średniej ma na celu budowę nowej instytucji szkolnej dla uczniów w wieku 10-14 (które ukończyły 4 klasę szkoły podstawowej), która wyjdzie naprzeciw potrzebom wszystkich dzieci objętych edukacją na tym etapie. Nowa Szkoła Średnia na szeroką skalę wprowadza w życie kulturę uczenia się opartą o zindywidualizowane podejście do ucznia i wewnętrzne zróżnicowanie procesu kształcenia. Każdemu dziecku w największym możliwym stopniu udzielone będzie wsparcie adekwatne do jego talentów i możliwości. Uczniowi poświęcona będzie taka ilość czasu i pomocy, aby mógł przyswoić wiedzę w swoim własnym tempie, będąc jednocześnie motywowanym do rozwijania swoich uzdolnień na możliwie najwcześniejszym etapie edukacji.

Kamieniem milowym w polityce edukacyjnej Austrii było opracowanie podstawy prawnej dla standardów kształcenia. Dzięki temu osiągnięciu, pierwsze kontrole jakości nauczania w austriackich szkołach zostaną przeprowadzone w roku szkolnym 2012/13, a przyjęcie standardów kształcenia umożliwi po raz pierwszy przeprowadzenie obiektywnej oceny wraz z porównaniem wyników w różnych placówkach i w różnych klasach (dotyczy klas IV i klas VII).

Za szkolnictwo podstawowe, średnie oraz kolegia nauczycielskie odpowiada Ministerstwo Edukacji, Kultury i Sztuki, za szkolnictwo wyższe - Ministerstwo Nauki i Badań, natomiast za przyuczenie do zawodu w zakładach pracy - Ministerstwo Gospodarki i Pracy. Landy odpowiadają głównie za zapewnienie kadry nauczycielskiej w obowiązkowym szkolnictwie publicznym. Wspierają ponadto gminy w tworzeniu i prowadzeniu szkół na tym poziomie, przekazując fundusze na budowę szkół, którymi zarządzają. Landy ponoszą wyłączną odpowiedzialność za żłobki i przedszkola.

Odpowiedzialność za uchwalanie i wdrażanie przepisów prawnych jest podzielona między federację (Bund) i kraje związkowe - landy, w których zadania te są realizowane przez Parlamente Landów i Ämter der Landesregierungen (organy administracyjne dziewięciu landów). W określonych sprawach, wymienionych w Konstytucji, szczebel federalny i landy wspólnie sprawują funkcję prawodawczą. Szczebel federalny wyznacza ogólne ramy, natomiast wdrażaniem szczegółowych przepisów zajmują się Parlamente Landów. Szczebel federalny odpowiada całościowo za system edukacji, a w tym m.in. w zasadzie za wszystkie aspekty

organizacji szkół, organizację kształcenia w szkołach, szkoły prywatne oraz wynagrodzenia i uprawnienia emerytalne kadry edukacyjnej. Wszystkie te aspekty ujęte są w legislacji uchwalanej na szczeblu federalnym.

Szkoły mają pewną autonomię w zakresie zarządzania budżetem i mogą w pewnej mierze dostosowywać program nauczania do potrzeb lokalnych. Inspekcje przeprowadzają inspektorzy szkolni działający na szczeblu landów (wspomagani przez okręgowych inspektorów szkolnych - w przypadku szkół prowadzących kształcenie obowiązkowe i inspektorów specjalizujących się w poszczególnych przedmiotach - w przypadku szkół kształcących na poziomie średnim II stopnia).

Bardziej szczegółowe informacje o systemach edukacji w Europie można znaleźć w prowadzonej przez EURYDICE bazie danych EURYBASE (<http://www.eurydice.org>).

Źródło: www.eurydice.org